

[Ib Thyregod.]

ikke får staten ind i billedet på en anden måde end den, der her er tale om. Vi mener, at dette er den rigtige fremgangsmåde, hvis man skal støtte idrætten.

Jeg nævnte ved første behandling også enkelte andre områder, hvor der kunne være behov for støtte, derunder bl. a. Dansk Ungdoms Fællesråd. Dette foranledigede, at undervisningsminister K. B. Andersen her fra talerstolen kom med en udtalelse vedrørende støtten til Dansk Ungdoms Fællesråd, og jeg er glad over nu her ved anden behandling at kunne konstatere, at Dansk Ungdoms Fællesråd i mellemtiden har fået en forhøjelse af sine bevillinger over finansloven, og at der endvidere også er udsigt til en øget støtte over tipsmidlerne. Jeg kan med disse bemærkninger anbefale det foreliggende lovforslag.

Poul Schlüter: Der foreligger som bekendt to forslag til ændring af tipsloven til behandling her i folketetinget; det ene er finansministerens, som nu er til anden behandling, og det andet det forslag, det konservative folkeparti fremsatte i februar måned. Baggrunden for, at vi fremkom med vort eget forslag, var, at vi gennem meddelelser i pressen var blevet bekendt med, at finansministeren havde indstillet til regeringen, at man skulle foreslå den nugældende tipslov forlænget uændret. Det fandt vi ikke var et godt standpunkt, allerede af den grund, at der i den nugældende lov var indeholdt en bestemmelse om revision i denne folketingsamling. Derfor kom vi altså med vort eget forslag; vi syntes, det var rigtigt, at man på indeværende tidspunkt reviderede tipsloven ikke blot formelt, men virkeligt, og sikrede, at idrætten fik et større beløb til rådighed end hidtil.

Vi hilste med glæde, at finansministeren sportsmandsmæssigt hurtigt kom med sit forslag derefter, og vi er også glade for, at vi under udvalgsforhandlingen har kunnet samle os om det forslag, finansministeren har fremsat. Vi synes, at det i alt væsentligt

fører til samme resultat som det lovforslag, vi bragte frem, og det er jo da det afgørende, hvilket beløb det hele slutter med at folketetinget yderligere stiller til idrættens rådighed.

Vi er tilfreds med, at man fra alle sider har kunnet tiltræde et ændringsforslag gående ud på, at den lov, som nu skal vedtages, tages op til revision allerede i folketingsåret 1968-69, således at vi til den tid kan se på, om idrættens kår stadig er tilfredsstillende, eller om der er brug for en ny ændring af loven. En sådan bestemmelse om revision i 1968-69 var også optaget i det konservative folkepartis forslag, og vi synes, det er godt, at denne bestemmelse nu indføres i regeringsforslaget.

Slutresultatet af begge lovforslag bliver nogenlunde det samme i tal, nemlig en ekstra støtte til idrættens liv på omkring 6 mill. kr., og det tror vi er en passende beløbsstørrelse på nuværende tidspunkt. I og for sig finder vi stadig tankerne bag vort forslag bedst. Vor idé var jo den, at hele overskuddet af tippingen skulle tilfalde idrætten; vi syntes, det var det enkleste og det klareste system, at vi lagde fast, at hele overskuddet i denne særlige lov var idrættens. Finansministerens forslag bygger på, at staten får sine afgifter, og at man efter visse regler lader et beløb af afgiften tilfalde idrætten. Det er et mere æskepræget system, men bevares, slutresultatet bliver altså nogenlunde det samme, og derfor vil jeg da også gerne meddele, at vi agter at tage vort forslag tilbage under forudsætning af, at regeringsforslaget — og det er jo da overvejende sandsynligt — vil blive vedtaget om kort tid ved tredje behandling.

Må jeg slutte med den betragtning, at jeg tror, vi står os ved at tage til efterretning, at man ude omkring hos idrættens egne folk er tilfreds med, at den form for støtte, vi i Danmark giver idrættens liv fra statens side, går via tipslovgivningen, går via tipsideen, som sportsfolkene har en naturlig sympati for og tilknytning til. Vi kunne vælge den vej, som andre lande har fulgt, at man giver